

ПУБЛІЦИСТИКА ВОЄННОЇ ДОБИ ВІД ОЛЕГА К. РОМАНЧУКА



<https://universum.lviv.ua>

ОЛЕГ К. РОМАНЧУК – «УНІВЕРСУМ»

<https://universum.lviv.ua/magazines/universum/author/oleh-romanchuk.html>



<https://glavcom.ua>

ОЛЕГ К. РОМАНЧУК – «ГЛАВКОМ»

<https://glavcom.ua/columns/olegromanchuk.html>

Ім'я Олега К. Романчука вже давно відоме в просторі української публіцистики. З початками української незалежності автор заявив про себе самобутністю письма та гостротою порушених проблем. Упродовж трьох десятиліть його твори не лише точно віддзеркалюють соціально-політичний процес у державі, але й формують дискурс цілісної картини соціального буття.

Донині не втратив актуальності повійськовому чіткий відгук Олександра Скіпальського, генерал-лейтенанта у відставці, у 1992-1997 роках – начальника Головного управління розвідки Міністерства, почесного голови Співки офіцерів України на майже 1000-сторінкову збірку публіцистики Олега Романчука «У пошуках універсуму», яка побачила світ 2011 року: «Тут сконцентровано матеріали щирі, відкриті, які пропущені через душу і серце.

Жодна державна структура, ані СБУ, ані Рада національної безпеки не мають таких матеріалів».

Своєрідним підтвердженням незгасаючого професіоналізму, високої публіцистичної майстерності автора є рецензія Володимира Огризка, Надзвичайного і Повноважного Посла України, міністра закордонних справ України (2007–2009) на книгу воєнної публіцистики Олега К. Романчука «Не бійсь. Не зраджуй. Не мовчи», оприлюдненої цього року у науковому журналі «Український Інформаційний Простір» (Число 15, сс. 216-2019) під заголовком «Про публіцистику воєнного часу». Зачитуємо лише кілька фрагментів цього фахового аналізу: *«Викрити справжні цілі росії є, за автором, завданням думаючої частини суспільства. Але не тільки. Мова має йти і про державу, її здатність протистояти ворогові в усіх суспільних сферах. <...> Непрофесіоналізм та безмежна жадоба до грошей часто обеззброює владу перед лицем російської агресії. Тоді годі сподіватися на розумні принципи державницькі рішення. Тоді маємо неоковирні компроміси, які загрожують нашій країні в професійно розставлені ворогом пастки. Тоді імітуємо боротьбу з корупцією, олігархами, запліуємо очі на відверті злочини й переслідуюмо ні в чому не винних, роками не можемо поставити на місце знівснених від безкарності суддів. Свої ми статтями автор протестує проти такого стану речей і робить це публічно й гостро. Отже, його публіцистика є, як тепер кажуть, справді «бронебійною», а громадянська позиція викликає щире повагу. Це – доля сильних. Це – неабияка розкіш мати позицію, вміти захищати її і тримати голову високо».*

У проєкті Олега К. Романчука «Публіцистика воєнної доби на електронних шпальтах «Універсуму» і «Главкому» (2022–2025 рр.)» (universum.lviv.ua/magazines/universum/author/oleh-romanchuk.html; glavcom.ua/columns/olegromanchuk.html), предствленого Спільною офіцерів України на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка 2026 року, вміщені статті автора, написані в умовах повномасштабного вторгнення росії в Україну. Вони яскраво демонструють важливість державницького, мілітар-

ного та інформаційно-безпекового контенту для публіцистики. Автор особливу увагу приділяє аналізу військової проблематики як домінуючого чинника утвердження Української держави, професійно висвітлює небезпеки гібридної війни росії проти України, загрози поширення наративу «руськава міра».

Можна навести численні статті Олега К. Романчука, оприлюднені на сайтах (<https://uacenter.media/>), Радіо Свобода (www.radiosvoboda.org/), Української літературної газети, які підтверджують державницьку позицію автора.

Про вагомий публіцистичний до-робок О. К. Романчука свідчать численні нагороди: премія імені Івана Багряного 2008 р. «за значний внесок у розбудову державної незалежності України та консолідацію суспільства», Міжнародна літературна премія 2009 р. імені Дмитра Нитченка. Навчальний посібник «Системний аналіз у журналістиці» (2008) і збірка публіцистики «Перезаснування України» (2013) відзначені преміями Фондації Українського Вільного Університету. Олег К. Романчук отримав премію імені В'ячеслава Чорновола 2012 р. за книжку публіцистики «У пошуках універсуму», премію імені І. Франка Держкомтелерадіо України у галузі інформаційної діяльності 2019 року, премію імені С. Бандери (2022) Львівської обласної ради і премію В. Чорновола (2022) Держкомтелерадіо України.

Враховуючи значний особистий внесок у становлення якісної української преси, зокрема публіцистики, Романчук Олег Костянтинович заслуговує бути відзначений Національною премією України імені Тараса Шевченка 2026 року за проєкт «Публіцистика воєнної доби на електронних шпальтах «Універсуму» і «Главкому» (2022–2025 рр.)».

Володимир ТАРАСЮК,
доцент УжНУ,

кандидат філософських наук,
секретар Закарпатської обласної
організації НСЖУ,
член виконкому обласного
відділення НОК України

[https://mediacenter.uzhnu.edu.ua/
news/slovo-shcho-trymaie-front/](https://mediacenter.uzhnu.edu.ua/news/slovo-shcho-trymaie-front/)
2025-11-18-69103

18.11. 2025

